

ความเสี่ยงของการพิพากษา

﴿خطر القضاء﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนูบักร์

ผู้ตรวจทาน : อัสรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿خطر القضاء﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبو بكر

مراجعة: عصران إبراهيم

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

ความเสี่ยงการพิพากษา

1. การพิพากษานั้น ประเด็นของมันคือการตัดสินเหตุการณ์ต่างๆ ของมนุษย์ ในด้านชีวิตทรัพย์สิน และสิทธิทางด้านต่างๆ ของพวกเขา ด้วยเหตุนี้อันตรายที่เกิดจากการพิพากษาใหญ่หลวงยิ่งนัก เพราะเกรงว่าผู้พิพากษาจะเอนเอียงเข้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดของคู่กรณีพิพาท บางทีเนื่องจากเป็นญาติใกล้ชิด เป็นเพื่อนฝูง เป็นคนมีฐานะร่ำรวยโดยหวังผลประโยชน์อะไรบางอย่างจากเขา เป็นผู้มั่งมีเพราะเกรงกลัวในอำนาจบารมีของเขา หรือจะด้วยเหตุผลในทำนองเดียวกันนี้ ดังนั้นเขาจะอธรรมในการตัดสินผลสืบเนื่องมาจากที่ได้กล่าวผ่านมา

2. จำเป็นต่อผู้พิพากษาจะต้องทุ่มเทเสียสละความพยายามอย่างมากในการเข้าถึงบทบัญญัติศาสนาอย่างถ่องแท้ ค้นคว้าศึกษาหลักฐานต่างๆ ใช้ความมุ่งมั่นเพื่อให้ได้รับความถูกต้องบังคับตัวเองให้ถึงขั้นที่สุด อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือผู้พิพากษาตราบใดที่เขาไม่อธรรม แต่เมื่อใดที่เขาอธรรม พระองค์ก็จะไม่ทรงช่วยเหลือเขาอีกต่อไป

ประเภทของและหน้าที่ของผู้พิพากษา

1. อัลลอฮ์ตะอะลาตรัสว่า

﴿يٰۤاٰرُوْدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيْفَةً فِى الْاَرْضِ فَاٰحِمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾﴾

[ص/ ٢٦]

ความหมาย “โอ้ดาวูด เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นตัวแทนบนผืนแผ่นดินนี้ ดังนั้นเจ้าจงตัดสินคดีต่างๆ ระหว่างมวลมนุษย์ด้วยความยุติธรรม และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ มันจะทำให้เจ้าหลงออกจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงบรรดาผู้ที่หลงออกจากทางของอัลลอฮ์นั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างแสนสาหัส เนื่องจากพวกเขาหลงลืมวันแห่งการคิดบัญชี” (ศอด / 26)

2. จากบุรียอะฮ์ เราะฎียัลลอฮ์อันฮุ จากท่านรอสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า

عن بريدة رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ قال: «القضاة ثلاثة، اثنان في النار، وواحد في الجنة، رجل علم الحق فقصى به فهو في الجنة، ورجل قضى للناس على جهل فهو في النار، ورجل جار في الحكم فهو في النار» أخرجه أبو داود وابن ماجه

ความว่า “ผู้พิพากษามีสามประเภท สองประเภทจะได้อยู่ในนรก ส่วนอีกประเภทจะได้เข้าสวนสวรรค์ ผู้ที่รู้ความจริงแล้วเขาได้ตัดสินไปตามนั้นเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ ผู้ที่ได้ตัดสินผู้คนไปด้วยความไม่รู้ เขาจะได้อยู่ในนรก และผู้ที่อธรรมในการตัดสินเขาจะได้อยู่ในนรก” (บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลขหะดีษ 3573 และอิบนุมาญะฮฺ หมายเลขหะดีษ 2315)

3. จากอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฮิฏัลลอฮฺอันสุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: «مَنْ جَعَلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ دُخِيَ بِعَيْرِ سَكِينٍ». أخرجه أبو داود وابن ماجه

ความว่า “ผู้ใดที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาแก่มวลมนุษย ก็เท่ากับถูกเขียดโดยไม่ได้ใช้มีด” (บันทึกโดยอบูดาวูด หมายเลขหะดีษ 3572 และอิบนุมาญะฮฺ หมายเลขหะดีษ 2308)

บทบัญญัติ (หุก่ม) ในการแสวงหาตำแหน่งผู้พิพากษา

ไม่เป็นการเหมาะสมในการแสวงหาหรือดิ้นรนพยายามให้ได้มาซึ่งตำแหน่งผู้พิพากษา ดังพจนานุกรมของท่านรอซูล อะลัยฮิศศอลาตุวัสสลาม ที่ว่า

«يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمْرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنْ أُعْطِيَتْهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ
وَكَلْتِ إِلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيَتْهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا» متفق عليه

ความหมาย “โอ้อับดุลเราะฮฺมาน บิน สะมุเราะฮฺ ท่านอย่าได้ร้องขอตำแหน่งผู้นำ หากท่านได้รับในสิ่งที่ร้องขอท่านจะถูกโดดเดี่ยว และหากท่านได้รับมันโดยมิได้ร้องขอ ท่านจะได้รับการช่วยเหลือ” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หมายเลขหะดีษ 7147 สำนวนหะดีษเป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 1652)